

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 23.11.2005
COM(2005) 583 τελικό

**ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ**

για τις επιπτώσεις της απόφασης του Δικαστηρίου της 13.9.05 (C-176/03 Επιτροπή κατά Συμβουλίου)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

για τις επιπτώσεις της απόφασης του Δικαστηρίου της 13.9.05 (C-176/03 Επιτροπή κατά Συμβουλίου)

1. Η απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση C-176/03 Επιτροπή κατά Συμβουλίου διευκρινίζει την κατανομή των αρμοδιοτήτων στον τομέα των ποινικών διατάξεων μεταξύ του πρώτου και του τρίτου πυλώνα. Αυτή η διευκρίνιση επιτρέπει να αρθούν οι αμφιβολίες ως προς ένα επί μακρόν αμφισβητούμενο θέμα. Η Επιτροπή, με την παρούσα ανακοίνωση, προτίθεται να αποσαφηνίσει τις απορρέουσες επιπτώσεις. Η ανακοίνωση περιλαμβάνει στο παράρτημα κατάλογο των κειμένων που επηρεάζονται από την εν λόγω απόφαση. Ένας από τους στόχους της είναι να προτείνει μέθοδο για την τακτοποίηση της κατάστασης αυτών των κειμένων που θεσπίστηκαν με εσφαλμένες νομικές βάσεις στη συνέχεια της απόφασης του Δικαστηρίου. Εξάλλου, η ανακοίνωση αποβλέπει στον προσανατολισμό της μελλοντικής άσκησης του δικαιώματος πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

1. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΗΣ 13.09.05 ΣΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ C-176/03 (ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ)

1.1. Περιεχόμενο της απόφασης της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση C-176/03

2. Η Επιτροπή είχε ζητήσει από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου¹, που υποχρέωνε τα κράτη μέλη να προβλέπουν ποινικές κυρώσεις για τα αδικήματα του περιβαλλοντικού δικαίου που ορίζονται σε αυτή την απόφαση-πλαίσιο, με το αιτιολογικό ότι η αρμοδιότητα επιβολής της υποχρέωσης αυτής στα κράτη μέλη διεπόταν από κοινοτική πράξη, τη θέσπιση της οποίας είχε εξάλλου προτείνει η Επιτροπή².
3. Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ενώ « κατ' αρχήν ... η ποινική νομοθεσία, όπως και οι κανόνες της ποινικής δικονομίας, δεν εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Κοινότητας ... »³, « η τελευταία αυτή διαπίστωση δεν μπορεί ωστόσο να εμποδίσει τον κοινοτικό νομοθέτη, όταν η εφαρμογή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών ποινικών κυρώσεων, εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών, συνιστά απαραίτητο μέτρο για την καταπολέμηση των σοβαρών προσβολών του περιβάλλοντος, να λαμβάνει σχετικά με το ποινικό δίκαιο των κρατών μελών μέτρα τα οποία θεωρεί ότι είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί η πλήρης

¹ ΕΕ L 29 της 5.2.2003, σ. 55.

² Πρόταση Οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου COM(2001) 139 της 13.3.2001 ΕΕ C 180 E 26.6.2001 και τροποποιημένη πρόταση COM(2002) 544.

³ Σημείο 47.

αποτελεσματικότητα των κανόνων που θεσπίζει στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος»⁴.

4. Συνεπώς, τα άρθρα 1 έως 7 της απόφασης-πλαίσιο – δηλ., συγκεκριμένα, ο ορισμός των ποινικών χαρακτηρισμών, η αρχή της υποχρέωσης επιβολής ποινικών κυρώσεων, οι κανόνες περί συμμετοχής και ηθικής αυτουργίας, το επίπεδο των κυρώσεων, οι παρεπόμενες ποινές και οι ειδικοί κανόνες όσον αφορά την ευθύνη των νομικών προσώπων - λόγω « τόσο του σκοπού τους όσο και του περιεχομένου τους », που « αποσκοπούν κυρίως στην προστασία του περιβάλλοντος », « θα μπορούσαν εγκύρως να θεσπιστούν βάσει του άρθρου 175 ΕΚ »⁵. « Υπό τις συνθήκες αυτές, η απόφαση-πλαίσιο, δεδομένου ότι υπεισέρχεται στο πεδίο των αρμοδιοτήτων που το άρθρο 175 ΕΚ απονέμει στην Κοινότητα, συνιστά παράβαση, στο σύνολό του, λόγω του αδιαιρέτου του, του άρθρου 47 ΕΕ »⁶, το οποίο καθιερώνει την υπεροχή του κοινοτικού δικαίου επί του τίτλου VI της ΣΕΕ, και ως εκ τούτου η εν λόγω απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.
5. Σημειώνεται ότι το Δικαστήριο προχώρησε πιο πέρα από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα. Αυτός θεωρούσε πράγματι ότι ο κοινοτικός νομοθέτης ήταν αρμόδιος να θέσει την αρχή της προσφυγής σε ποινικές κυρώσεις για σοβαρές προσβολές του περιβάλλοντος, αλλά όχι να καθορίσει επακριβώς και συγκεκριμένα το καθεστώς των κυρώσεων αυτών.

1.2. Έκταση της απόφασης της 13^{ης} Σεπτεμβρίου 2005

6. Στην ανάλυσή του, το Δικαστήριο αναφέρεται στο κλασικό κριτήριο του σκοπού και του περιεχομένου της πράξης, προκειμένου να επαληθεύσει αν η νομική βάση είναι ορθή. Εν προκειμένω, η οικεία κοινοτική πολιτική είναι αυτή που αφορά την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, πρόκειται για απόφαση αρχής η οποία υπερβαίνει σε μεγάλο βαθμό το σχετικό τομέα. Το ίδιο σκεπτικό μπορεί να εφαρμοστεί πλήρως στις άλλες κοινές πολιτικές και στις τέσσερις ελευθερίες (ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, των εμπορευμάτων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων).
7. Ασφαλώς, από την απόφαση προκύπτει ότι το ποινικό δίκαιο αυτό καθαυτό δεν συνιστά κοινοτική πολιτική. Η δράση της Κοινότητας στον ποινικό τομέα μπορεί πράγματι να βασιστεί μόνο σε σιωπηρή αρμοδιότητα συνδεδεμένη με ειδική νομική βάση. Συνεπώς, η θέσπιση κατάλληλων ποινικών μέτρων είναι δυνατή, σε κοινοτική βάση, μόνο σε τομεακό επίπεδο και μόνο υπό τον όρο ότι θα αποδειχθεί η ανάγκη καταπολέμησης των σοβαρών παραβάσεων υλοποίησης των στόχων της Κοινότητας και πρόβλεψης ποινικών μέτρων προκειμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα κοινοτικής πολιτικής ή η ορθή λειτουργία μιας ελευθερίας.
8. Από άποψη ύλης, πέραν από το θέμα της προστασίας του περιβάλλοντος, το σκεπτικό του Δικαστηρίου εφαρμόζεται συνεπώς σε όλες τις κοινοτικές πολιτικές και ελευθερίες στις οποίες υπάρχουν δεσμευτικοί κανόνες που πρέπει να συνοδεύονται από ποινικές κυρώσεις για να εξασφαλιστεί η αποτελεσματικότητά τους.

---

⁴ Σημείο 48.

⁵ Σημείο 51.

⁶ Σημείο 53.

9. Το Δικαστήριο δεν κάνει διάκριση ανάλογα με τη φύση των ποινικών μέτρων. Η προσέγγισή του είναι λειτουργική. Αυτό που θεμελιώνει τη δυνατότητα του κοινοτικού νομοθέτη να προβλέπει μέτρα σε σχέση με το ποινικό δίκαιο είναι η ανάγκη να γίνεται σεβαστή η κοινοτική ρύθμιση.
10. Θα πρέπει να αποδειχθεί αυτή η ανάγκη σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση, και εναπόκειται στην Επιτροπή να την εκτιμήσει στις προτάσεις της. Ωστόσο, όταν για συγκεκριμένο τομέα, η Επιτροπή θα κρίνει ότι τα ποινικά μέτρα είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η πλήρης αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου, αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με τις ανάγκες του οικείου τομέα, ακόμη και την ίδια την αρχή της προσφυγής σε ποινικές κυρώσεις, τον ορισμό του ποινικού χαρακτηρισμού δηλ. των στοιχείων των αντικειμενικών υποστάσεων του αδικήματος, και ενδεχομένως τη φύση και το επίπεδο των εφαρμοστέων ποινικών κυρώσεων⁷, ή άλλα στοιχεία σε σχέση με το ποινικό δίκαιο. Η ειδική ανάγκη της οικείας κοινοτικής πολιτικής ή ελευθερίας είναι αυτή που αποτελεί το σύνδεσμο με τη νομική βάση της ΣΕΚ που δικαιολογεί αυτά τα μέτρα, και η Επιτροπή θα εκτιμήσει, και πάλι, σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση και ανάλογα με τις ανάγκες, το βαθμό της κοινοτικής παρέμβασης στο ποινικό πεδίο, ευνοώντας κατά το δυνατόν την προσφυγή σε οριζόντιες διατάξεις που δεν θα είναι ειδικές για τον σχετικό τομέα. Έτσι, η ελευθερία που αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη όσον αφορά την επιλογή των εφαρμοστέων κυρώσεων μπορεί, όταν το απαιτεί η αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου, να πλαισιώνεται ενδεχομένως από τον κοινοτικό νομοθέτη.

2. ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

2.1. Γενική κατάσταση στη συνέχεια της απόφασης

11. Η διευκρίνιση που επέφερε η απόφαση του Δικαστηρίου στην κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του πρώτου και του τρίτου πυλώνα οδηγεί στην ακόλουθη κατάσταση :
- Οι διατάξεις του ποινικού δικαίου που είναι αναγκαίες για την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου εμπίπτουν στη ΣΕΚ. Το σύστημα αυτό θέτει τέρμα στο μηχανισμό διπλού κειμένου (οδηγίας ή κανονισμού και απόφασης-πλαίσιο) ο οποίος χρησιμοποιήθηκε επανειλημμένα τα προηγούμενα έτη. Με άλλα λόγια, είτε η προσφυγή σε ειδική ποινική διάταξη στον οικείο τομέα είναι αναγκαία για να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου, και θεσπίζεται αποκλειστικά στον πρώτο πυλώνα, είτε δεν φαίνεται χρήσιμη η προσφυγή στο ποινικό δίκαιο στο επίπεδο της Ένωσης, ή ακόμη υπάρχουν ήδη επαρκείς οριζόντιες διατάξεις και δεν εκδίδεται ειδικό νομοθέτημα σε ευρωπαϊκό επίπεδο.
  - Οι οριζόντιες διατάξεις ποινικού δικαίου που αποβλέπουν στην ενθάρρυνση της δικαστικής και αστυνομικής συνεργασίας υπό ευρεία έννοια, περιλαμβανομένων των μέτρων αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων, καθώς και τα μέτρα που βασίζονται στην αρχή της διαθεσιμότητας και τα μέτρα εναρμόνισης του ποινικού δικαίου στο πλαίσιο της δημιουργίας του

⁷ Ιδίως με αναφορά στα τέσσερα επίπεδα εναρμόνισης των ποινικών κυρώσεων που χρησιμοποιούνται συνήθως κατ'εφαρμογή των Συμπερασμάτων του Συμβουλίου ΔΕΥ της 24^{ης} και 25^{ης} Απριλίου 2002.

χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης που δεν συνδέονται με την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών ή θεμελιωδών ελευθεριών, εμπίπτουν στον τίτλο VI της ΣΕΕ. Συγκεκριμένα, από την απόφαση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι πτυχές ποινικού δικαίου και ποινικής δικονομίας που απαιτούν οριζόντιο χειρισμό δεν διέπονται καταρχήν από το κοινοτικό δίκαιο. Αυτό θα συμβαίνει κανονικά για τα θέματα που συνδέονται με τους γενικούς κανόνες του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας και για τη δικαστική και αστυνομική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις.

2.2. Συνοχή της πολιτικής της Ένωσης στον ποινικό τομέα

Αν και ο κοινοτικός νομοθέτης μπορεί να χρησιμοποιήσει το ποινικό δίκαιο για να επιτύχει τους στόχους του, μπορεί να προσφύγει σε αυτό μόνο υπό τον διττό όρο της αναγκαιότητας και της συνοχής.

12. **Αναγκαιότητα.** Κάθε προσφυγή σε μέτρα σχετιζόμενα με το ποινικό δίκαιο πρέπει να αιτιολογείται από την ανάγκη διασφάλισης αποτελεσματικότητας στην οικεία κοινοτική πολιτική. Καταρχήν, η ευθύνη της ορθής εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου εναπόκειται πράγματι στα κράτη μέλη. Σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει ωστόσο να πλαισιωθεί η δράση των κρατών μελών διευκρινίζοντας ρητά είτε (i) τις συμπεριφορές που οδηγούν σε ποινικό χαρακτηρισμό ή/και (ii) τον τύπο κυρώσεων που πρέπει να εφαρμοστούν ή/και (iii) άλλα, ειδικά για τον οικείο τομέα, μέτρα σε σχέση με το ποινικό δίκαιο. Οι έλεγχοι της αναγκαιότητας, της τήρησης της επικουρικότητας και της αναλογικότητας πρέπει να πραγματοποιούνται σε καθένα από αυτά τα στάδια.

13. **Συνοχή.** Τα σχετιζόμενα με το ποινικό δίκαιο μέτρα, τα οποία θεσπίζονται σε τομεακό επίπεδο σε κοινοτική βάση, πρέπει να τηρούν τη συνοχή του συνόλου του ποινικού μηχανισμού της Ένωσης, είτε αυτός θεσπίζεται βάσει του πρώτου είτε του τρίτου πυλώνα, προκειμένου να αποφεύγονται οι διασκορπισμένες και ανόμοιες ποινικές διατάξεις. Στο μέτρο που φαίνονται αναγκαίοι ειδικοί κανόνες για ένα τομέα προκειμένου να υλοποιηθούν οι στόχοι της συνθήκης ΕΚ, πρέπει να διευκρινιστεί, εφόσον συντρέχει περίπτωση, η σχέση μεταξύ αυτών των ειδικών κανόνων και των οριζόντιων κανόνων. Πρέπει επίσης να αποφευχθεί να υποβάλλονται τα κράτη μέλη ή τα οικεία πρόσωπα σε αντιφατικές υποχρεώσεις. Χρησιμοποιώντας το δικαίωμα πρωτοβουλίας της, η Επιτροπή θα φροντίσει πολύ προσεκτικά να διατηρήσει τη συνοχή αυτή. Το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα έπρεπε επίσης να λάβουν υπόψη την αναγκαιότητα αυτή στην εσωτερική τους οργάνωση.

2.3. Επιπτώσεις της απόφασης στις θεσπισθείσες πράξεις και στις εκκρεμείς προτάσεις.

14. Από την απόφαση του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι αποφάσεις-πλαίσιο που περιλαμβάνονται στο παράρτημα δεν είναι ορθές εν όλω ή εν μέρει, δεδομένου ότι όλες ή ορισμένες από τις διατάξεις τους θεσπίστηκαν με εσφαλμένη νομική βάση. Πολλοί λόγοι επιτάσσουν να γίνει γρήγορα η προσαρμογή αυτών των κειμένων με την αποκατάσταση των σωστών νομικών βάσεων. Πρώτον, ακόμη και όταν έχουν λήξει οι προθεσμίες προσφυγής, τα όργανα οφείλουν να αποκαταστήσουν τη νομιμότητα. Αυτό το καθήκον εναπόκειται κατά πρώτο λόγο στην Επιτροπή ως θεματοφύλακα των συνθηκών, η οποία διαθέτει μόνη την εξουσία υποβολής

προτάσεων για τις κοινοτικές πράξεις. Ωστόσο βαρύνει εξίσου το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο που είναι αρμόδια για τη θέσπιση των πράξεων αυτών. Ο δεύτερος λόγος συνδέεται με τις επιτακτικές ανάγκες της ασφάλειας του δικαίου. Πράγματι, η μη ορθή νομική βάση των αποφάσεων-πλαίσιο θα μπορούσε σε ορισμένες περιπτώσεις να καταστήσει εύθραυστους τους εθνικούς νόμους μεταφοράς.

15. Η Επιτροπή αποφάσισε να υποβάλει στο Δικαστήριο, στις 23 Νοεμβρίου 2005, προσφυγή ακυρώσεως σχετικά με την απόφαση-πλαίσιο 2005/667/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2005, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου καταστολής της ρύπανσης από πλοία. Αυτή είναι η μόνη περίπτωση όπου, για λόγους δικονομικής προθεσμίας, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα άσκησης προσφυγής ακυρώσεως. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή έκρινε ότι η απόφαση επί της προσφυγής αυτής συμπλήρωνε τη δέσμη πρόσφορων μέτρων από νομική άποψη για την τακτοποίηση της κατάστασης της εν λόγω απόφασης- πλάσιο. Πράγματι, δεδομένου ότι η προσφυγή έχει χαρακτήρα συντηρητικού μέτρου, αποβλέπει στην κατοχύρωση της αναγκαίας νομιμότητας και ασφάλειας δικαίου. Η προσφυγή θα είναι χωρίς αντικείμενο όταν εγκριθεί η πρόταση για την προσαρμογή της νομικής βάσης της εν λόγω απόφασης- πλάσιο.
16. Η διόρθωση του υφιστάμενου δικαίου με γνώμονα την απόφαση μπορεί να λάβει διάφορες μορφές. Μια προσέγγιση θα ήταν να γίνει επανεξέταση των υφιστάμενων κειμένων με μόνο αντικείμενο τη συμμόρφωσή τους με την κατανομή των αρμοδιοτήτων μεταξύ του πρώτου και του τρίτου πυλώνα, όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή δεν θα εισαγάγει στις προτάσεις της διατάξεις που διαφέρουν κατ'ουσίαν από τις θεσπισθείσες πράξεις, ακόμη και όταν αυτές δεν της φαίνονται ικανοποιητικές. Μια τέτοια επιλογή προσφέρει απλή και γρήγορη λύση. Επιτρέπει να διατηρηθεί η ουσία της κοινοτικής νομοθεσίας και να διασφαλιστεί η ασφάλεια δικαίου σε σχέση με νομικές διατάξεις που είναι σημαντικές για την υλοποίηση του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Η επιλογή αυτή συνεπάγεται ότι το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα συμφωνήσουν να μην ανοίξει συζήτηση επί της ουσίας επ'ευκαιρία αυτής της ειδικής διαδικασίας. Το διάβημα αυτό συνεπάγεται συνεπώς προηγούμενη συμφωνία των τριών οργάνων.
17. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί η συμφωνία αυτή, η Επιτροπή θα κάνει χρήση της εξουσίας της για την υποβολή πρότασης προκειμένου, όχι μόνο να αποκατασταθούν οι ορθές νομικές βάσεις στις θεσπισθείσες πράξεις, αλλά και να προτιμηθούν λύσεις ουσίας σύμφωνες με την εκτίμησή της όσον αφορά το κοινοτικό συμφέρον.
18. Ως προς τις εκκρεμείς προτάσεις, αυτή η εναλλακτική λύση δεν απαιτείται. Η Επιτροπή θα υποβάλει συνεπώς, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τις αναγκαίες τροποποιήσεις των προτάσεων της. Αυτές θα ακολουθήσουν στη συνέχεια πλήρως τη διαδικασία λήψης απόφασης που εφαρμόζεται ανάλογα με τη νομική τους βάση.
19. Ο κατάλογος των πράξεων που έχουν θεσπιστεί και των εκκρεμών προτάσεων που ενδέχεται να επηρεάζονται από την απόφαση προσαρτάται στην παρούσα ανακοίνωση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κατάλογος κειμένων τα οποία επηρεάζει η απόφαση του ΔΕΚ στην υπόθεση C- 176/03

<u>Κείμενο</u>	Νομική βάση προς χρήση (ΣΕΚ)
<u>Θεσπισθείσες πράξεις</u>	
<u>Ακυρωθείσα πράξη</u> : Απόφαση-πλαίσιο 2003/80/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 27ης Ιανουαρίου 2003 σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου (EE L 29, 5/02/2005, σ. 55)	Άρθρο 175 παράγραφος 1 ⁸
Απόφαση-πλαίσιο 2000/383//ΔΕΥ του Συμβουλίου, για ενίσχυση της προστασίας από την παραχάραξη εν όψει της εισαγωγής του ευρώ με την επιβολή ποινών και άλλων κυρώσεων (EE L 140 της 14/06/00, σ. 1) και Απόφαση-πλαίσιο της 6.12.2001, για τροποποίηση της απόφασης-πλαίσιο 2000/383/ΔΕΥ για την ενίσχυση της προστασίας από την παραχάραξη εν όψει της εισαγωγής του ευρώ με την επιβολή ποινών και άλλων κυρώσεων (EE L 329 της 14.12.2001, σ. 3).	Άρθρο 123 παράγραφος 4
Απόφαση-πλαίσιο 2001/413/ΔΕΥ του Συμβουλίου, για την καταπολέμηση της απάτης και της πλαστογραφίας που αφορούν τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών (EE L 149 της 02/06/01, σ. 1)	Άρθρο 57 παράγραφος 2 και άρθρο 95
Οδηγία 91/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Ιουνίου 1991 για την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες (EE L 166 της 28/06/1991 σ. 77) και Απόφαση-πλαίσιο 2001/500/ΔΕΥ της 26ης Ιουνίου 2001, για το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος (EE L 182 της 05/07/2001, σ.1) και	Άρθρο 47 παράγραφος 2 και άρθρο 95

⁸ Με αυτή τη νομική βάση, η Επιτροπή είχε υποβάλει πρόταση οδηγίας σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου COM(2001) 139 της 13.3.2001 EE C 180 E 26.6.2001 και τροποποιημένη πρόταση COM(2002) 544.

<p>Οδηγία 2002/90/ΕΚ της 28ης Νοεμβρίου 2002, για τον ορισμό της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής και Απόφαση-πλαίσιο 2002/946/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2002, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου για την πρόληψη της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής (ΕΕ L 328 της 5.12.2002, σ. 17 και 1).</p>	<p>Άρθρο 61 α) και 63 παράγραφος 3 β</p>
<p>Απόφαση-πλαίσιο 2003/568/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2003, για την καταπολέμηση της δωροδοκίας στον ιδιωτικό τομέα (ΕΕ L 192 της 31/07/03 σ. 54)</p>	<p>Άρθρο 95</p>
<p>Απόφαση-πλαίσιο 2005/222/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2005, για τις επιθέσεις κατά των συστημάτων πληροφοριών (ΕΕ L 69 της 16/03/05, σ. 67)</p>	<p>Άρθρο 95</p>
<p>Οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις και Απόφαση-πλαίσιο 2005/667/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2005, για την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου καταστολής της ρύπανσης από πλοία (ΕΕ L 255 της 30/09/05, σ. 11 και 164)</p>	<p>Άρθρο 80 παράγραφος 2</p>
<p><u>Εκκρεμείς προτάσεις⁹</u></p>	
<p>Πρόταση για Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ποινική προστασία των</p>	<p>Άρθρο 280 παράγραφος 4</p>

⁹ Προς υπόμνηση: - Πρόταση απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για την καταπολέμηση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας (Πρόταση COM της 29.11.01, ΕΕ C 75 E, 23.6.2002, σ. 269): το προτεινόμενο κείμενο της απόφασης πλαισίου συμφωνεί με την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ πυλώνων όπως αυτή προκύπτει από την απόφαση του Δικαστηρίου της 13.9.2005. Αν πάντως έπρεπε να προβλεφθούν ποινικές κυρώσεις για την καταπολέμηση των διακρίσεων, θα χρειαζόταν οδηγία βασισμένη στο άρθρο 13 ΣΕΚ.
- Πρωτοβουλία της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με την πρόληψη και καταστολή της εμπορίας ανθρωπίνων οργάνων και ιστών» ΕΕ C 100, 26.4.2003, σ.27), σήμερα αδρανής όπως και η πρωτοβουλία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την έκδοση απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την ποινική προστασία από απατηλή ή άλλη αθέμιτη ανταγωνιστική συμπεριφορά σε σχέση με την ανάθεση δημόσιων συμβάσεων στην κοινή αγορά (ΕΕ C 253 της 4^{ης} Σεπτεμβρίου 2000, σ 3).

οικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας (PIF), (EE C 240E της 28/08/01, σ. 125) ¹⁰	
Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση ποινικών μέτρων που αποσκοπούν στη διασφάλιση της επιβολής των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας και πρόταση απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την ενίσχυση του ποινικού πλαισίου για την καταστολή των παραβιάσεων διανοητικής ιδιοκτησίας (COM (2005) 0276 τελικό)	Άρθρο 95

¹⁰ Η κατάσταση διαφέρει εδώ διότι οι συμβάσεις για την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν τίγονται άμεσα συνεπεία της απόφασης. Πάντως, καμία από τις πράξεις (ούτε η σύμβαση ούτε τα τρία πρωτόκολλα) δεν κυρώθηκε και από τα 25 κράτη μέλη.